

Калинчо Цаневъ не е искалъ да заеме такава обществена почетна служба, понеже е билъ твърде скромнъ, а най-главно слабограмотенъ, но когато чорбажийтъ му натякнали, че лесно се приказва отъ вѣнъ, но ако е „ербапъ“ да влезе въ настоятелството и види дали тѣй голѣми сж прихдитъ на черквата, както се мѣлвело въ обществото. Калинчо се съгласилъ и стоява само една година, като самъ е поискалъ да бжде касиеръ на настоятелството. Когато се минало годината, чорбажийтъ му подхвърлили думи:

— Е, Калинчо, какво препичели „Св. Архангелъ“ за твое време?..

Калинчо казалъ:

— Не заная колко пари се е събрало за черковата, но ето въ това вретѣще сѣмъ турялъ черковнитъ пари. Четете!“, и изсипалъ съдържашето отъ торбата. Събранитъ старей и чорбажии останали изненадани, когато се констатирало сухи пари въ черковната каса 10,000 гроша, припечелени за една година.

Колкото и да настоявали трѣвненци да останетъ пакъ епитропъ и за следнитъ години, Калинчо отказалъ.

1851 година е била година въ която черковата „Св. Архангелъ“ е проявявала най-енергични преобразования, внесено е редъ въ управлението ѝ, благоострои́ла се е. Макаръ и да не личи въ кодката, обаче не може да се откаже влиянието, което е указвалъ П. Р. Славейковъ, който отъ 1849 г. се установява въ Трѣвна.

Отъ 1851 година черковата „Св. Архангелъ“ пуша въ обръщение между енориашитъ си свои пари, които сж въ употребление дори до 1866 г. Нуждата отъ дребни размѣнни монети по една пара (1/2 стот.) се чувствувала много при пушане на дискостъ, купуване дребни свещи и пр. Чисти парички и фурчинитъ сж били или рѣдкостъ или неудобни. Черковниятъ епитропъ Пенчо Генювъ, билъ по занятие куюмджия. Съ согласието на другаритъ си, Пенчо